

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We zitten vandaag precies tussen
Pasen en Pinksteren.
En vandaag hoorden we in het evangelie
die prachtige woorden van Jezus:
'Ik ben de goede herder.'

En dan legt Jezus uit wat een goede herder is.
Dat is niet een huurling.
Een huurling werkt alleen maar voor het geld.
Maar de goede herder heeft echt
hart voor zijn schapen,
terwijl een huurling er alleen maar zelf
beter van wil worden.
En als er gevaar dreigt, of er komt een wolf aan,
dan zal de huurling zijn schapen in de steek laten
en vluchten om zijn eigen leven te redden.
Maar de goede herder is bereid
om juist dan zijn leven te geven voor zijn schapen.
Prachtige woorden van Jezus.
En we voelen allemaal aan:
Ja, zo moet een goede herder ook zijn.

Maar tegelijk vraag ik mij ook af:
Hoe ver zijn wij bereid om te gaan?
Want wij zijn allemaal op een of andere manier
een herder.
Of je bent een herder in je gezin,
of je bent een herder voor je ouders
die steeds ouder worden.
Of je bent een herder voor de mensen
die aan jouw zorgen zijn toevertrouwd.
Hoe ver zijn wij dan bereid om te gaan?
Zijn wij dan ook die goede herder,
die bereid is zijn leven te geven?

Nou, Petrus dacht dat hij een heel eind zou komen!

Ik neem u even mee naar de Goede Week.

Witte Donderdag.

Jezus voelt aan dat zijn lijden en zijn kruisdood spoedig zullen komen.

Maar Petrus zegt tegen Jezus dat hij Hem nooit alleen zou laten.

Hoort u maar:

Toen zei Simon Petrus:

'Heer, ik ben bereid samen met U te sterven.'

En ik denk dat Petrus ook werkelijk dacht dat hij dat zou kunnen.

Maar helaas, Jezus wist wel beter.

En zo zei Jezus tegen Petrus:

'Nog voordat de haan heeft gekraaid, zul je Mij driemaal hebben verloochend.'

En we weten hoe het afliep.

Petrus zat in de tuin van het huis van de hogepriester.

En een slavinnetje vraagt hem tot driemaal toen:

'Hé, jij bent toch ook één van hen?'

Maar Petrus ontkende het tot driemaal toe.

En toen hoorde hij ineens de haan kraaien.

Vreselijk!

Wat moet dat een teleurstelling geweest zijn voor Petrus.

Hij dacht dat hij zijn Meester nooit zou verloochenen.

En nou gebeurde het toch, zelfs tot driemaal toe.

Ik denk dat er toen iets brak in Petrus.

Maar weet u wat nu het mooie is!

Die breuk in het leven van Petrus, daar gaat Jezus wat mee doen.

Want na Pasen is er een extra ontmoeting tussen Petrus en Jezus.

En in die ontmoeting geeft Jezus als het ware driemaal de kans aan Petrus

om die ontkenning weer goed te maken.

Want Jezus vraagt hem dan tot driemaal toe:
'Petrus, hou jij van Mij?'

En Petrus wist natuurlijk nog maar al te goed
hoe hij kort daarvoor Jezus tot driemaal toe
had verloochend.

Maar nu antwoordt Petrus toch,
misschien een beetje voorzichtiger dan daarvoor:
"Ja Heer, ik houd van U. U weet alles."

Ontroerend, hè!

'U weet alles.'

En toch kan Petrus niets anders antwoorden dan:
'Ik houd van U.'

En voor Jezus is dit nu genoeg om Petrus
tot de eerste onder de apostelen te maken!

Ik weet nog goed dat ik eens aan kinderen van de Franciscusschool
iets mocht vertellen over Goede Vrijdag.

En natuurlijk stelt er dan altijd wel één de vraag:

'Waarom noemen ze Goede Vrijdag toch goed?'

Dat is toch de dag dat Jezus stierf.'

En ik legde de kinderen uit:

Stel, je valt in het water
en je kunt niet zwemmen.

Je dreigt te verdrinken.

Jezus staat aan de kant.

Hij ziet het.

Hij doet zijn jas uit
en springt in het water om jou
veilig aan de kant te brengen.

Met gevaar voor eigen leven.

Maar Hij doet het.

En nou moet ik even denken
aan het evangelie van vandaag:

Hoe de goede herder niet vluchtte voor de wolf
maar bereid was zijn leven te geven
voor zijn schapen.

Goede Vrijdag.

De kinderen luisteren dan natuurlijk met grote aandacht.

Maar, ze zijn natuurlijk ook bij de hand.

En zo vroeg één jongen aan mij:

'Zou u ook in het water springen?'

En ik zal u eerlijk zeggen:

Ook bij mij brak er toen iets.

Oh, wat had ik graag geantwoord:

'Ja, natuurlijk!'

Maar tegelijk wist ik:

Ik moet ook eerlijk zijn.

En zo zei ik hem:

'Ik kan zelf net een beetje zwemmen,

maar daar houdt het dan ook mee op.

Laat staan dat ik reddend zou kunnen zwemmen.

Ik vrees dat als ik in het water zou springen

dat er dan twee zouden verdrinken.

Maar als iemand in geestelijke nood zou zijn

ja, dan zou ik hem wel te hulp komen.'

Ik denk niet dat hij mijn antwoord helemaal begreep.

Maar in ieder geval was het wel een eerlijk antwoord van mijn kant.

Ik begon mijn preek met:

We zitten precies tussen Pasen en Pinksteren.

Bij Petrus was er iets gebroken.

Bij Petrus was er iets door Jezus tot driemaal toe hersteld.

En met Pinksteren zou daar ook nog eens

de kracht van de Heilige Geest bij komen.

Dat alles maakte Petrus tot de eerste onder de apostelen.

En die weg wil God ook met ons gaan!

Zodat we allemaal,

hoe bescheiden onze plek misschien ook is,

toch iets van die liefde van de goede Herder

mogen laten zien.

Amen.